

Josef Řemínek – Scénář – ZŠ Brandýsek

Zapálený sběratel, spisovatel, kronikář a sportovec Josef Řemínek se narodil v roce 1956 a celý svůj život strávil v Brandýsku u Kladna. Prožil velmi náročnou vojnu, na které se díky shodě několika okolností dostal ke speciální jednotce.

„Takže ty dvě kombinace, že jsem byl ve Svazarmu a že jsem měl ten dobrý posudek, tak mně prostě vybrali na nej z nej. Vybrali mě k protitankovým řízeným střelám, tenkrát se to nesmělo říkat, teď se to smí. To byla tenkrát supermoderní zbraň.“

„Já jsem tam furt byl takovej psychicky na dně, no. No nicméně tak ňák tou svědomitostí jsem to udělal. To byla právě škola důstojníků v záloze. Já jsem tam odsud šel jako četař absolvent. A potom to šlo se mnou, že jsem do civilu šel jako podporučík a pak jsem absolvoval ještě dvě cvičení a teď jsem kapitán.“

Vystudoval hutnickou průmyslovou školu a hned po maturitě začal pracovat v kladenské Poldovce.

„Takže ta huťarina potom, já jsem od toho neutek celý život, se dá říct. Kromě toho, kdy Poldovka dva roky nejela. On pak koupil Poldovku tu Sochorovu válcovnu, kde dělám, Třinec. Takže jsem u toho vydržel do konce života. Dělat na hutích ve válcovnách.“

Zmiňovaná krize přišla v letech 1996/97. Poldovka krachovala, neplatila a Josef z ní musel na čas odejít. Došlo mu, že zatím nedokázal nic velkého a rozhodl se to změnit.

„Tak jsem si říkal, buď se naučím pořádně anglicky, že bych to potřeboval někde v zaměstnání, nebo napíšu knížku. Protože ty snahy už jsem měl. Já jsem tak nějak s přestávkama od 25 let začal psát.“

„Vybral jsem si téma Poldovka, což bylo tenkrát aktuální, protože krachovala. Proto po tom skočil ten nakladatel, ten ani nekoukal tolik na kvalitu knížky, ale na ty senzace.“

„První knížku jsem držel, svojí, tu co mi vydalo nakladatelství, 1. listopadu 2000, takže jsem si to dal jako dárek ke 44. narozeninám.“

Díky psaní knih se stal i kronikářem v Brandýsku.

„Teď si představte tu náhodu, když mě teda oslovili, že bych to moh dělat já. Tak já jsem si říkal, tak se pojedou s ním na obecní úřad seznámit, ať mi ukážou kroniky a tohle to. A teď si představte, my jsme jak je ten kráček Bém a tam za sklem parte toho Šafaříka. Takže mě vůbec nikdo nezaučil a pustil jsem se do toho sám.“

„Já mám v kronice skluz velkej. Protože on už byl skluz, když mě ta knížka nepřímo určila, že bych dělal kroniku. Tak tam už jí někdo 2,5 roku nedělal. Já, než jsem se to naučil a pak mi do toho umírala manželka, takže já jsem začal tu kroniku psát někdy v roce 2012.“

Josef Řemínek má od roku 2018 doma své soukromé muzeum. Mezi jeho nejoblíbenější kousky patří týdeník Světozor z 1. světové války. Sbíрка ale obsahuje taky mnoho fotografií, článků, knih nebo pohárů a vyznamenání.

„A v týdlectý knížce mám dvakrát takový přísloví a to se mi líbí, že jako, že nejměkčí polštář na spaní je mít čistý svědomí.“